

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ. 2545) มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาและเนื้อหาสาระที่ปรากฏในเนื้อร้อง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากการจัดอันดับเพลงประจำสัปดาห์ คัดเลือกเฉพาะเพลงที่มีเนื้อร้องภาษาไทย 10 อันดับแรก รวม 123 เพลง จากเว็บไซต์ <http://365jukebox.com> ระหว่างเดือนมกราคม ถึง ธันวาคม 2545

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์เนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ.2545) ด้านการใช้ภาษา แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ การใช้คำ และ การใช้โวหารภาพพจน์ ประเด็นการใช้คำ ได้วิเคราะห์คำ 5 ประเภท คือ ภาษาปาก ภาษาสแลง ภาษาต่างประเทศ คำซ้อน และคำซ้ำ ส่วนการวิเคราะห์ด้านเนื้อหา แบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านความรัก ด้านธรรมชาติ ด้านสังคมและวัฒนธรรม

ผลการวิจัยสรุปผลได้ดังนี้ เพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น(พ.ศ.2545)มีการใช้คำภาษาปากมากที่สุดจำนวน 462 คำ คิดเป็นร้อยละ 44.47 ปรากฏในเพลงจำนวน 102 เพลง คิดเป็นร้อยละ 82.92 เช่น ยังไง ยังไง ทำไง ชักเท่าไร ฯลฯ รองลงมาคือการใช้คำซ้อน มีจำนวน 322 คำ คิดเป็นร้อยละ 30.99 ปรากฏในเพลงจำนวน 106 เพลง เช่น เฝ้ายาง เดี่ยวดาย เน้นนาน ห้วนไหว ฯลฯ ส่วนการใช้คำซ้ำมี 169 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.26 ปรากฏในเพลงจำนวน 69 เพลง คิดเป็นร้อยละ 56.09 เช่น สวย ๆ งาม ๆ ด้านการใช้คำภาษาต่างประเทศซึ่งหมายถึงคำภาษาอังกฤษ มี 2 ลักษณะ คือ การใช้คำทับศัพท์ และการใช้คำศัพท์เดิม มี 26 เพลง จำนวน 67 คำ คิดเป็นร้อยละ 6.45 เช่น แคร่ แฮปปี้ ชัวร์ ฯลฯ ส่วนคำที่มีใช้น้อยที่สุด คือ ภาษาสแลง มีเพียง 19 คำ คิดเป็นร้อยละ 1.83 ปรากฏในเพลง 14 เพลง เช่น บึง โดน เซ็ง อู๋ ฯลฯ

ประเด็นการใช้โวหารภาพพจน์ พบว่าโวหารแบบปฏิปฐา ซึ่งเป็นศิลปะการใช้คำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เช่น ตอบหน่อยได้ไหม ต่อหน้าฉันเธอทำอย่างนั้นได้อย่างไร เธอรักฉันหรือเปล่า ฯลฯ มีมากที่สุดจำนวน 261 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 64.76 ปรากฏในเพลงจำนวน 87 เพลง คิดเป็นร้อยละ 70.73 รองลงมาเป็นโวหารแบบบุคคลิขฐาน คือโวหารที่ทำให้ธรรมชาติหรือสิ่งที่ไม่มีชีวิตมีอากัปภิกิริยาเหมือนมนุษย์ เช่น ฟ้าจางใจแกลั่นฉัน พระอาทิตย์ตื่นสาย ทะเลครวญคร่ำร่ำให้ จันทร์ดูคล้ายลำเอียง ฯลฯ มีจำนวน 62 โวหาร คิดเป็นร้อยละ

15.39 ปรากฏในเพลง 29 เพลง คิดเป็นร้อยละ 23.57 ไวยาหารแบบอุปมา คือการเปรียบเทียบของสองสิ่งในลักษณะเหมือน เช่น เธอเหมือนช่อดอกไม้ เจ็บเหมือนมีดกรีด ฯลฯ มี 48 ไวยาหาร คิดเป็นร้อยละ 11.91 ปรากฏในเพลง 32 เพลง คิดเป็นร้อยละ 26.01 ไวยาหารแบบอุปลักษณ์เป็นการเปรียบเทียบของสองสิ่งในลักษณะเป็น หรือ คือ เช่น เธอคือลมหายใจของ มี 27 ไวยาหาร คิดเป็นร้อยละ 6.70 ปรากฏในเพลง 19 เพลง คิดเป็นร้อยละ 15.44 ส่วนไวยาหารแบบอติพจน์ คือไวยาหารที่กล่าวเกินจริง เพื่อให้ถ้อยคำมีน้ำหนัก เช่น จะคว่ำเดือน คว่ำดาวเอามาให้เธอ ต่อให้มีสักพันมือก็ดึงเธอไว้ไม่อยู่ ฯลฯ มีน้อยที่สุดเพียง 5 ไวยาหาร คิดเป็นร้อยละ 1.24 ปรากฏในเพลง 5 เพลง

การวิเคราะห์ด้านเนื้อหาของเพลง พบว่ามีเพลง 119 เพลงจากทั้งหมด 123 เพลง หรือร้อยละ 96.75 เป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาว แบ่งเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความผิดหวังจากความรัก เช่น ออกหัก รักสามแล้า รักคนมีเจ้าของ รักเขาข้างเดียว ฯลฯ และเนื้อหาที่เกี่ยวกับความสมหวังจากความรัก เช่น ความมั่นคงและจริงใจในรัก ความสดชื่น ความฝัน มองโลกสดชื่นสวยงาม ฯลฯ พบว่า เพลงที่เป็นความผิดหวังจากความรักมีจำนวนมากกว่าเพลงที่เป็นความสมหวังจากความรัก คือเพลงที่เป็นทำให้เป็นทุกข์จากความรักมีจำนวน 95 เพลง คิดเป็นร้อยละ 77.23 และเพลงที่มีความสุขจากความรักมีจำนวน 24 เพลง คิดเป็นร้อยละ 19.51 เนื้อหาด้านสังคมและวัฒนธรรมมีน้อยเพียง 4 เพลง คิดเป็นร้อยละ 3.25 ส่วนเนื้อหาด้านธรรมชาติโดยตรงไม่ปรากฏว่ามีในเนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ.2545) พบแต่เฉพาะการกล่าวถึงธรรมชาติที่เป็นการเปรียบเทียบกับความรักเท่านั้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ.2545)" มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

ด้านการใช้ภาษา

1. ภาษาที่ใช้ในเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นด้านการใช้คำ

1.1 ภาษาปาก เป็นภาษาที่มีลักษณะเด่นเฉพาะในเพลงของวัยรุ่น กล่าวคือเป็นการใช้ภาษาที่ใช้พูดกันในชีวิตประจำวัน เข้าใจง่าย เป็นคำธรรมดา ๆ ที่ใช้สื่อสารหรือพูดกันในระดับตนเอง เข้าใจได้ทันที อาจมีการละคำ ตัดคำ หรือแปรเปลี่ยนเสียงให้เพี้ยนตามลักษณะของภาษาพูด หรือภาษาปาก ซึ่งสอดคล้องการความคิดเห็นของนักประพันธ์เพลงที่ อภิรดี ภิรมย์ (2543 : 33) ได้สัมภาษณ์ ดังนี้

นิติพงษ์ ห่อนาค "ใช้ภาษาของคนฟัง ในเพลงแต่ละยุคจะแตกต่างกันไป และคนจะชอบฟังเพลงแบบสมัยที่ตัวเองเป็นวัยรุ่น"

ชิวิน โกสิยพงษ์ "เพลงที่เขียน ก็คือ ภาษาที่ผมพูด ภาษาที่คนพูดกันในชีวิต"

สุทธิพงษ์ สมบัติจินดา " ต้องใช้ภาษาที่ร่วมสมัย ภาษาพูดที่พูดกันในปัจจุบัน"

นุสรี เลาทรวงศ์เพียรพุดมิ "ใช้ภาษาที่สื่อสารง่าย ภาษาที่คนทั่วไปพูด แต่ไม่ใช่คำเฟือ เช่น ทรมาน เจ็บปวด เราใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน แต่ไม่ใช่คำไหล ต้องเก็บคำในชีวิตที่ยังไม่เคยมีคนพูดในเพลง"

ข้อสังเกตภาษาปากในเนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น (พ.ศ.2545) มีดังนี้

1.1.1 การใช้ภาษาปากในเนื้อร้องทำให้การเรียนรู้มีปัญหาด้านการสะกดคำ พบว่าเพลงเดียวกันมีเนื้อร้องต่างกันบ้างตรงตำแหน่งคำที่เป็นภาษาปาก เช่น เนื้อร้องว่า "สักเท่าไร" พบว่าสามารถเขียนได้หลายแบบ คือ "สักเท่าไร สักเท่าไรร์ ชักเท่าไร ชักเท่าไรร์" ด้วยเหตุที่เป็นภาษาพูดจึงเขียนตามเสียงพูดได้หลายแบบ จึงพบว่า เพลงเดียวกันมีเนื้อร้องไม่เหมือนกัน แตกต่างกันที่คำภาษาปาก

วัยรุ่นที่นิยมฟังเพลงไทยสากลอาจจะแยกคำระหว่างภาษาปากหรือภาษาพูด กับภาษาเขียนไม่ออก เมื่อพบเห็นเนื้อร้องเพลงไทยสากลที่เขียนตามเสียงพูดอยู่เสมอ ก็อาจเข้าใจว่า สามารถนำไปใช้เป็นภาษาเขียน ในบางครั้งจึงพบว่า วัยรุ่นที่เป็นนักเรียนนักศึกษาเขียนภาษาพูดปะปนในภาษาเขียนด้วย นับเป็นปัญหาทางด้านการเขียนอย่างหนึ่ง ที่ต้องทำความเข้าใจ หรือแนะนำการใช้ภาษาให้เหมาะกับโอกาสและบุคคล

1.1.2 การนำภาษาปากที่ใช้พูดในชีวิตประจำวัน มาประพันธ์เนื้อร้องเพลงไทยสากล และไม่เน้นการสัมผัสคำ หรืออาจจะมिन้อย ทำให้เนื้อร้องบางเพลงมีลักษณะคล้ายเรื่องเล่า หรือในกรณีเพลงที่มีสัมผัสบ้าง ก็เป็นเพลงที่ไม่บังคับสัมผัสแบบคงที่ แต่เป็นการกำหนดสัมผัสเอง เป็นอิสระที่จะประพันธ์และอาจจะขึ้นอยู่กับจังหวะและทำนองด้วย

1.2 ภาษาสแลง จากการศึกษาวิจัยพบว่า เพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ.2545) จำนวนทั้งหมด 123 เพลง มีภาษาสแลง 14 เพลง จำนวน 19 คำ เช่น ไม่คู่สนคนที่ไม่สน ปิ้ง โดนใจ เหิง แซว ฯลฯ เป็นจำนวนน้อยที่สุด ลักษณะเพลงที่ใช้ภาษาสแลง มักเป็นเพลงสนุก ไม่เป็นเพลงที่มีเนื้อหาโศกเศร้า เสียใจ เช่น ดีใจเสียงใส คู่ทวีเรื่อยเร่ไร โดนใจบ้างไหม เหวียง และคนไม่มีแฟน ฯลฯ เพลงที่ใช้ภาษาสแลงทำให้ขาดความไพเราะทางภาษา ใช้คำเหมือนเป็นการพูดจากัน ตรงไปตรงมา

1.3 ภาษาต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะคำที่มาจากภาษาอังกฤษที่ปรากฏในเนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ.2545)พบว่า มีการใช้ภาษาอังกฤษ

จำนวน 26 เพลง ลักษณะการใช้มี 2 ลักษณะ คือ ใช้เป็นคำทับศัพท์ กับใช้เป็นคำภาษาอังกฤษเข้าปนในภาษาไทย คำทับศัพท์ที่ใช้ในเนื้อร้องเพลงไทยสากล พบว่ามี 2 ลักษณะ คือ คำทับศัพท์ แบบเต็มคำ เช่น ก๊อปปี้(copy) แฮปปี้(happy) ชัวร์(sure) คัมเฮีย (come here) เป็นต้น และคำทับศัพท์แบบไม่ใช่คำเต็ม แต่ใช้แบบตัดคำ หรือละคำ เช่น ไมค์ เป็นคำที่ตัดเสียงท้ายคำ จากคำว่า microphone แฟน เป็นคำที่ตัดเสียงท้ายคำจากคำว่า fanatic เบอร์ เป็นคำที่ตัดเสียงคำต้นจากคำว่า number และ ดีเจ เป็นคำที่ย่อมาจากคำว่า disc jockey

คำทับศัพท์เหล่านี้ ใช้พูดจาในชีวิตประจำวัน เป็นคำที่ทั้งมีและไม่มีในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 คำที่มีปรากฏในพจนานุกรม ๕ คือ คำว่า ก๊อปปี้ ไมค์ แฟน ทำให้ช่วยตรวจสอบความถูกต้องในการสะกดคำได้ ส่วนคำที่ยังเป็นศัพท์นอกพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 คือ คำว่า แฮปปี้ ชัวร์ คัมเฮีย ดีเจ และ แคร้

คำภาษาอังกฤษอีกลักษณะหนึ่งที่ปรากฏในเนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยม คือ การใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย บางเพลงผู้ประพันธ์ตั้งชื่อเพลงเป็นภาษาอังกฤษและใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษด้วย เนื้อร้องมีทั้งที่เป็นภาษาไทยล้วน และเป็นภาษาไทยปนภาษาอังกฤษ เช่น เพลง Dog เพลง Smile ฯลฯ มีเนื้อร้องเป็นภาษาไทยทั้งหมด ส่วนเนื้อร้องที่ปนกัน 2 ภาษา เช่น เพลง Da Jim Rap Thai เพลง Adventure และเพลง Sunshine day เป็นต้น การใช้ภาษาลักษณะเช่นนี้นับว่าเป็นธรรมชาติของวัฒนธรรมทางภาษาที่ย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลง และยืมภาษากันใช้ แต่ในแง่ความงามทางภาษา อาจจะไม่ไพเราะและไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อัจฉรา ชิวพันธ์ (2544 : 124) ที่ได้แสดงทัศนะไว้ว่า “ในยุคโลกาภิวัตน์นี้ รู้สึกเราจะสูญเสียความงามทางภาษา ที่มีอะไรก็เข้าใจง่าย ๆ กลายเป็นเรื่องยากไปจนเรียกว่าสูญเสียจนเสียศูนย์ไปเลยทีเดียว ตัวอย่าง เช่น การใช้ภาษาในยุคปัจจุบันนี้ ถ้าใครใช้ภาษาไทยล้วน ๆ ก็จะไม่ทันสมัยกับโลกยุคโลกาภิวัตน์ ภาษาต่าง ๆ ก็เลยจะดาบลูกคาบหรืออย่างที่เป็นพจนานุกรมระบุไว้ว่าเป็นห้วงมังกู ท้ายมังกร ซึ่งหมายถึง ไม่เข้ากัน ไม่กลมกลืนกัน หรือมีหลายแบบ หลายอย่าง ปนเปกันจนหมดงาม”

1.4 คำซ้อน จากการศึกษาวิจัยพบว่า คำซ้อนที่ใช้ในเนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น (พ.ศ.2545) มีทั้งคำซ้อนเพื่อความหมาย และคำซ้อนเพื่อเสียง มีข้อสังเกตเกี่ยวกับคำซ้อนที่ปรากฏในเนื้อร้องเพลงไทยสากลของวัยรุ่น เช่น เดียวดาย ว่าเหว่ เสียงเหงา ห้วนไหว ไหวห้วน เน้นนาน และลบเลือน ฯลฯ คำเหล่านี้พบมากในเพลงของวัยรุ่น น่าจะเป็นการสะท้อนให้เห็นอารมณ์ บุคลิกภาพและธรรมชาติของวัยรุ่นได้ ลักษณะที่ค่อนข้างอยู่คนเดียว เหงา หรือ เข้ากับครอบครัวไม่ได้ ชอบแยกตัวเองห่างจากครอบครัว เป็นวัยที่ต้องการเพื่อนแล

เพศตรงข้าม ไม่ต้องการเปิดเผยเรื่องราวของตนให้พ่อแม่รู้ทั้งหมด สอดคล้องกับที่ พรพิมล เจริญนาครินทร์ (2539 : 15) ได้กล่าวว่า ลักษณะดังกล่าวเป็น "ธรรมชาติของวัยรุ่น" และสอดคล้องกับความคิดของ อรสม สุทธิสาคร (2544 : 12) ว่า "วัยรุ่นมีความเหงามและความว่าเหว ขาดความมั่นใจในตนเอง" ดังนั้น การใช้คำ หรือภาษาที่กินใจ ตรงกับชีวิตของตนเอง อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้วัยรุ่นชอบเพลงไทยสากลจนกลายเป็นเพลงยอดนิยม

1.5 คำซ้ำ จากการศึกษาวิจัย พบว่า คำซ้ำประเภทที่ซ้ำเสียงคำ ๆ เดียว เช่น ลอย ๆ ไต่ ๆ จริง ๆ ฯลฯ มีน้อยกว่าคำซ้อน อาจเป็นเพราะการใช้คำซ้อนได้อารมณ์เข้าถึงผู้ฟังประเภทวัยรุ่นได้ดีกว่า และมีลักษณะเป็นการเล่นคำ จึงทำให้มีความไพเราะ การใช้คำซ้ำอีกลักษณะหนึ่งที่นิยมมากในเพลง มีความไพเราะในลีลาการใช้คำด้วย คือ การคำซ้ำหรือเล่นคำ เช่น เนื้อร้องเพลง "เจอกับตัวเอง..ถึงรู้" ว่า "เพื่อคำว่ารักแล้ว อะไรก็ยอมทน เพื่อบางคน อะไรก็ยอมทำ ทุ่มทุกอย่าง ทำเพื่อคำว่ารัก" ภาษาเพลงที่ใช้คำซ้ำลักษณะซ้ำไปซ้ำมา เพื่อช่วยให้จดจำได้ง่าย เป็นเพลงที่นิยมเช่นกัน เช่น เพลงเกมหน้อย "ตามหน้อย ตามหน้อย ตามเหอะ ชักเหอะตามหน้อย ตามหน้อย ตามเหอะ ชักเหอะ" ลักษณะเช่นนี้ สอดคล้องกับที่ ศศกมล ลิ้มปีย์ (2531 : 147 - 148) ได้แสดงทัศนะว่า "เนื้อร้องของเพลงไทยสากลในปัจจุบัน มักซ้ำไปซ้ำมาไม่ค่อยมีสาระ เนื่องจากผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้ฟังจำได้ง่ายและเร็ว"

2. ภาษาที่ใช้ในเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นด้านการใช้โวหารภาพพจน์

การใช้โวหารภาพพจน์ในเนื้อร้องเพลงไทยสากล ที่ผู้วิจัยศึกษาในครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะโวหารภาพพจน์ 6 ชนิด คือ โวหารแบบปฏิเสธ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และอติพจน์ พบว่า โวหารแบบปฏิเสธ มีปรากฏมากที่สุด 87 เพลง จาก เพลงไทยสากล 123 เพลง โวหารปฏิเสธ เป็นศิลปะการใช้ภาษาในลักษณะเป็นคำถามที่ไม่ต้องการคำตอบ เช่น "เธอรักฉันหรือเปล่า อย่าทำอย่างนั้น ได้ไหม" การที่เพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น มีโวหารประเภทนี้มากที่สุด คือ 261 โวหาร คิดเป็นร้อยละ 70.73ปรากฏในเพลงไทยสากล 87 เพลง น่าจะเป็นการสะท้อนบุคลิกภาพของวัยรุ่นได้หลายลักษณะ ความช่างซักช่างถามมาตั้งแต่สมัยเด็ก ความอยากรู้อยากเห็น จึงถามเพื่อหาคำตอบ ยึดเพื่อนเป็นหลักมากกว่าครอบครัว ไม่มั่นใจในตนเอง ลับสน ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ ศรีเรือน แก้วกังวาน (2540 : 357) เกี่ยวกับการประเมินตนเองของวัยรุ่น หรือความคิดเกี่ยวกับตนเอง ที่มักมาจากความคิดเห็น หรือความรู้สึกที่บุคคลอื่นมีต่อตนเอง มีภาพพจน์ที่ตนเองลับสน ไม่แน่ใจ จึงต้องใช้เป็นศิลปะการถามแบบไม่ต้องการคำตอบ

การใช้โวหารอื่น ๆ ในเนื้อร้อง ได้แก่โวหารอุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน และ
 อติพจน์ ในเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น ทำให้เพลงมีความงามทางภาษา เป็นการ
 เปรียบเทียบนำเสนอสารให้แก่ผู้ฟังเพลงและ ช่วยทำให้เห็นภาพพจน์ เช่น จันทรที่ดูสดใสเป็น
 ดั่งใจเธอหรือเปล้า (อุปมา) เธอคือลมหายใจของฉัน (อุปลักษณ์) ฟ้ายี่ฟ้าเดียวกัน แต่จันทร์ดู
 คล้ายลำเอียง(บุคลาธิษฐาน) ตะให้มีสักพันมือก็ดึงเธอไว้ไม่อยู่ (อติพจน์) ตัวอย่างโวหารเหล่านี้
 ช่วยเสริมเพลงที่ใช้ภาษาธรรมดา ซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ตรงไปตรงมา จนทำให้ ภาษาเพลงมี
 ลักษณะค่อนข้างแข็ง และขาดความไพเราะนั้น ให้เป็นเพลงที่มีภาษาไพเราะ นุ่มนวล มีจุดเด่น
 ชื่น ผู้ที่สอนวิชาภาษาไทยก็สามารถใช้เพลงเป็นสื่อหรือแบบฝึกหัดที่จะสอนเรื่องโวหารภาพพจน์
 ต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นเรื่องที่ยากและน่าเบื่อ ให้เป็นเรื่องที่ผู้เรียนสนใจและมีความกระตือรือร้นขึ้นมา
 ได้ เพราะเป็นสิ่งวัยรุ่นชอบ ทั้งอาจจะช่วยให้การเรียนรู้สนุกสนาน ได้รับความเพลิดเพลินด้วย

ด้านเนื้อหา

เนื้อหาของเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น (พ.ศ.2545) จากการศึกษาวิจัย
 พบว่า เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรักระหว่างหญิงชาย เป็นความรักที่มีทั้งความทุกข์และ
 ความสุข

สอดคล้องกับทัศนะของนิติพงษ์ ห่อนาค (2546 : 107 - 127) กล่าวว่า "เพลง
 ส่วนใหญ่ในโลกนี้ ก็เป็นศิลปะชนิดหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ อารมณ์ที่สุนทรีย์ที่สุด ก็มัก
 เกี่ยวข้องกับความรัก ประโลมโลมโลก ... อาจจะเป็นเพราะเชื่อว่าวัยรุ่นจะชอบและทันสมัย จึงให้
 นักร้องอายุน้อย ๆ เป็นผู้ร้อง งานเพลงก็เลยมีเนื้อหาเป็นเรื่องรัก ๆ ใคร่ ๆ มีแบบน่ารักบ้าง
 ออกหักบ้าง เป็นเนื้อหาเพลงป๊อปทั่วไป" เพลงที่มีเนื้อหาดูความรักที่แสดงถึงความทุกข์
 เช่น ผิดหวัง ออกหัก รักลามแล้ว จ้องอนคนรัก และ ตัดพ้อต่อว่า ฯลฯ ส่วนเพลงที่มีเนื้อหา
 แสดงถึงความสุข เช่น มองโลกสดใส สวยงาม อารมณ์ดี ชีวิตเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น
 เนื้อหาเหล่านี้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยเรื่อง "เนื้อหาเพลงไทยยอดนิยม การรับรู้ประโยชน์
 และความพึงพอใจจากการฟังเพลงไทยสากลของวัยรุ่น" ของจิรวรรณ กาญจนานันท์
 (2540 : 39) ที่พบว่า "เพลงของวัยรุ่นแบ่งเรื่องราวต่าง ๆ เกี่ยวกับการต้องการความรัก
 ความเข้าใจ และการยอมรับ การแสดงความรัก ความเห็นใจ ผิดหวังตัดพ้อต่อว่า และ
 สะท้อนลักษณะเฉพาะ นิสัยของวัยรุ่น" และ สอดคล้องกับความคิดเห็นของ ปราณี รามสูต
 (2527 : 26 - 33) ที่ว่า "อารมณ์รัก เป็นเรื่องสำคัญของวัยรุ่น การแสดงออกด้านความรักที่
 เป็นปัญหามักเกิดกับวัยรุ่นตอนต้น เป็นรักแบบเพื่อน ส่วนวัยรุ่นตอนปลาย เริ่มมีเหตุผล
 และอยู่ในโลกความจริงมากขึ้น"

เนื้อหาของเพลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรมมีน้อย เพียง 4 เพลงเท่านั้น ส่วนการกล่าวถึงธรรมชาติโดยตรง ไม่มีปรากฏในเพลงใด แต่มีปรากฏในลักษณะการใช้ธรรมชาติกล่าวเปรียบเทียบกับความรัก เป็นธรรมชาติที่กล่าวถึง ลม ฟ้า ดวงดาว ดวงจันทร์ ดวงอาทิตย์ฝน ฯลฯ ซึ่งเป็นธรรมชาติที่เห็นเป็นประจำทุกวัน การกล่าวถึงทุ่งนา ป่าเขา ลำเนาไพร มีน้อยมาก

ข้อสังเกตจากการศึกษาวิจัยด้านเนื้อหาที่ปรากฏในเนื้อร้องเพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่น (พ.ศ.2545) มีข้อสังเกตดังนี้

1. โลกของวัยรุ่นเป็นโลกที่ค่อนข้างเป็นส่วนตัว สนใจเฉพาะตนเอง จากการศึกษาเพลงไทยสากลยอดนิยมจำนวน 123 เพลง พบว่าเป็นเพลงที่มีเนื้อหาความรัก 119 เพลง จึงเป็นการสะท้อนทัศนคติความคิดของวัยรุ่นว่า สนใจเรื่องความรักของตนเอง อาจจะเป็นเพราะเรื่องของการรักเป็นเรื่องใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับทุกคน สอดคล้องกับการกล่าวถึงนิสัยของวัยรุ่นว่าเป็นวัยที่เริ่มมีความรัก ให้ความสนใจเพศตรงข้าม (พรพิมล เจียมนาครินทร์, 2539 : 15) วัยรุ่นจึงสนใจและชอบเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก "วงการธุรกิจเพลงไทยสากลมักผลิตเพลงโดยมีลูกค้ำ คือวัยรุ่นเป็นเป้าหมายสำคัญ เป็นการผลิตสินค้า เพื่อมุ่งการตลาดและธุรกิจ (ศมกมล ลิ้มพิชัย, 2532 : 2) ด้านเนื้อหาของเพลงเป็นเรื่องเกี่ยวกับความผิดหวังในรัก เป็นเพลงที่ได้รับความนิยมมากกว่า อาจจะเป็นเพราะวัยรุ่นบางคนอยู่ในภาวะร่วมเช่นเดียวกับเนื้อหาของเพลง เช่น แอบรักเขาฝ่ายเดียว คนรักไปมีรักใหม่ หรือรักคนมีเจ้าของ ฯลฯ ด้วยเหตุนี้ ทำให้วัยรุ่นไม่ค่อยได้สนใจสิ่งรอบตัว สังคมหรือธรรมชาติมากนัก

2. การใช้คำสรรพนามว่า "ฉัน" "เธอ" ในเพลงที่มีเนื้อหาความรักจำนวน 119 เพลง ซึ่งเป็นเพลงความรักระหว่างหนุ่มสาวนั้น ชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวัยรุ่นระหว่างหญิงชายที่มีความสัมพันธ์เสมอเพื่อนกัน มิได้เป็นถือช่วงห่างของอายุว่าจะต้องเรียกยกย่องเรียก "พี่ - น้อง" เหมือนเพลงไทยสากลยุคสุนทราภรณ์ หรือเพลงของสุเทพ วงศ์กำแหง ที่มักใช้สรรพนามว่า "พี่" กับ "น้อง" การใช้คำว่า "ฉัน" กับ "เธอ" บ่งบอกถึงความเป็นเพื่อนของวัยรุ่น สอดคล้องกับที่ พรพิมล นาครินทร์ (2539 :15) เป็นวัยที่รักและต้องเพื่อนและต้องการอิสรภาพมา

ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์เพลงไทยสากลยอดนิยมของวัยรุ่นไทย (พ.ศ.2545) ที่ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิเคราะห์ด้านลักษณะการใช้ภาษาและเนื้อหาที่ปรากฏในเนื้อร้อง ยังมีประเด็นที่นำ ศึกษาวิจัยให้เกิดประโยชน์ต่อไปอีก เช่น

1. ศึกษาวิจัยแนวคิดและแรงบันดาลใจของผู้ประพันธ์เพลงไทยสากลยอดนิยมของ วัยรุ่น
2. ศึกษาวิจัยทัศนคติของวัยรุ่นที่มีต่อเพลงไทยสากลยอดนิยม
3. ศึกษาเปรียบเทียบเพลงไทยสากลยอดนิยมระหว่างปีของวัยรุ่น
4. ศึกษาวิจัยการใช้สิ่งเปรียบเทียบในโวหารภาพพจน์ ที่ปรากฏในเพลงไทยสากล
5. ศึกษาเปรียบเทียบเพลงไทยสากลประเภทต่าง ในด้านการใช้ภาษาและเนื้อหา
6. ศึกษาวิจัยการวินิจสารภาษาในเนื้อร้องเพลงไทยสากลในทัศนะของวัยรุ่น
7. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเพลงที่มีเนื้อหาความรัก
8. ศึกษาวิจัยพัฒนาการเพลงไทยสากลตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน
9. ศึกษาวิจัยอิทธิพลของวรรณคดีที่มีต่อเพลงไทยสากล

